

Neboli stejně jako loni si uděláme výlet za hranice a dobudeme Nebelstein.. Jak jinak, cesta vede úžasnýma lesama. Samej mech a šťavnatý borůvčí. A sem tam houbička.

A sem tam taky něco zajímavějšího pro Fleky. A tak vznikne situace, který se směju ešče teď. Fleky šmejdí, šmejdí, pak zrychlí, páník volá, pak přidá na důrazu.... a Fleky to berou zpátky, ale obloukem. Obloukem, který jen dává tušit, že se Fleky vrací. A taky budiž po pravdě řečeno.... Fleky občas při návratu zapomenou, že se vlastně vrací, něco je zaujme a návrat je..... No ano, přesně tam. Takže se není páníkovi co divit, že velmi, ale velmi důrazně vkročí do lesa směr Fleky. Ty to zmerčí a s výrazem: " Mamiiii pomoooc, de po mně táátááá! " to perou o sto šest k cestičce, kde stojím. Protože celou dobu vidím, že se Fleky fakt poctivě vrací, volám na ně "Honem, honeem, Talinkoo, poběž, poběž sem!" A schovám šťastný Fleky pod imaginární sukni, před "zuřícím" býkem. Jsem ta poslední, která by jí odpustila neposlušnost, ale tady vím, bez nejmenších pochybností, že by byl páník nespravedlivej. Proto nedopustím ani to potupný zatčení, natož kárnej pohovor. A bavím se tím jak měla naprosto čitelný výraz. Jsem taky poslední, kdo by v souvislosti se zvířaty používal výrazy jako jsou právě mami či tati. Přiznám se, že to nemám moc ráda, leč tady se to, co měla vepsáno v gezichtíku líp vystihnout opravdu nedá.

Překročili jsme státní hranice a jak jsme se blížili k cíli, sílila moje předtucha, že s Tali něco je. Byla totiž nebývale HODNÁ.

Dorazili jsme na Nebelstein a usadili se v místní hospůdce. A mohli začít šprechtit. A že díky pesanům bylo příležitostí dost, neb byli značně obdivováni. Rumíček si jako vždy užíval obdivu. Leč.....

Tali se z toho asi až zle udělalo. Neb uprostřed našeho oběda, vyklopila pod stůl obsah svého žaludku. Tím pádem se mi značně rozšířila témata k hovoru, páč jsem šla shánět něco, čím to nadělení uklidím. A taky mi to dalo možnost zapřemýšlet nad tím, co všechno může způsobit vyklopení nejen snídaně, ale i večeře a taky kusu snídaně předcházející. Dle mého názoru za to může to přehnaný spásání lesní trávy. Který sice nedovolujem, ale úplně se tomu zabránit bohužel nedá. A že jí v tý hromadě pod stolem bylo. A taky vím o třech pesanech, kde to způsobilo velký problém. U Tali to prozatím způsobilo jen to, že ubrala na pitomostech a tlapkala hezky s námi. Zatímco Rumíček si poletoval prostorem a honil motýlky jako malý ščenátko. To mu už zůstalo, stejně jako vašeň pro šišky. Kdy je schopen vytrvale nabádat své souputníky k tomu, aby mu je čtali.

Cestou jsme se stavili v Kaplici pro kuřátko, brambůrky a mrkev, aby nebožačka měla

možnost ozdravit si útroby. Na čemž i Rumíček vydělal. Nenechám ho přece na těch králičích bobkách, když Fleky mají kuřátko.. A vydělala na tom i Michelle, která se k nám jako vždy připojila, zvyklá, že z týhle návštěvy dycinky něco kápne. Tak jasně, že káplo i tentokrát. A fšící byli spokojení.